

2 Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

(¹) Dz.U. C 274 z 9.11.2002

(piąta izba)

z dnia 19 kwietnia 2005 r.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 13 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-353/02 Duarte y Beltrán SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego INTEA — Wcześniejsze krajowe słowne znaki towarowe INTESA — Odmowa rejestracji — Względna podstawa odmowy rejestracji — Art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2005/C 155/25)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie T-353/02 Duarte y Beltrán SA z siedzibą w Santander (Hiszpania), reprezentowanej początkowo przez adwokata N. Moya Fernández, a następnie przez adwokata J. Calderóna Chavera i adwokata T. Villate Consonni przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: G. Schneider i P. Jurado Montejano), przy czym uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również Mirato SpA z siedzibą w Novare (Włochy), mającej za przedmiot skargę na decyzję drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 sierpnia 2002 r. (R 407/2001-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Duarte y Beltrán SA a Mirato SpA, Sąd Pierwszej Instancji (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, N.J. Forwood i I. Pelikánová, sędziowie; sekretarz: B. Pastor, zastępca sekretarza, wydał w dniu 13 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Skarga zostaje oddalona.

2 Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 22.2.2003 r.

W sprawach połączonych T-380/02 i T-128/03 Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o przywrócenie terminu — Warunki doręczenia decyzji i powiadomień OHIM — Przesłanie faksem)

(2005/C 155/26)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawach połączonych T-380/02 i T-128/03 Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH z siedzibą w Linz (Austria), reprezentowana przez adwokatów G. Secklehnera oraz C. Ofnera, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: J. Weberndörfer oraz G. Schneider), w której drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM w sprawie T-128/03 jest Chipita International SA z siedzibą w Atenach (Grecja), reprezentowana przez adwokata P. Hoffmanna, mających za przedmiot wnioszek o stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września 2002 r. (sprawa R 26/2001-1), mocą której odrzucony został wniosek skarżącej o przywrócenie terminu, oraz decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 lutego 2003 r. lub decyzji z dnia 13 marca 2003 r. (sprawa R 1124/2000-1) dotyczących postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH a Chipita International SA, Sąd Pierwszej Instancji (piąta izba) w składzie: M. Vilaras, prezes, M. E. Martins Ribeiro i K. Jürimäe, sędziowie; sekretarz: I. Natsinas, administrator wydał w dniu 19 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Skargi zostają oddalone.

2 Skarżąca zostaje obciążona kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

3 Chipita International SA pokrywa koszty własne.

3) Każdy z interwenientów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 101 z 26.4.2003

(¹) Dz.U. C 55 z 8.3.2003

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 13 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-2/03 Verein für Konsumenteninformation przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wniosek dotyczący bardzo dużej liczby dokumentów — Całkowita odmowa dostępu — Obowiązek przeprowadzenia konkretnej i indywidualnej analizy — Wyjątki)

(2005/C 155/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-2/03, Verein für Konsumenteninformation, z siedzibą w Wiedniu (Austria), reprezentowane przez adwokata A. Klausera, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: S. Rating i P. Aalto, z siedzibą w Luksemburgu) popieranej przez Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, z siedzibą w Wiedniu, reprezentowany przez adwokata H.-J. Niemeyera, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, oraz przez Österreichische Volksbanken AG, z siedzibą w Wiedniu, i Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank AG, z siedzibą w Sankt Pölten (Austria), reprezentowane przez adwokatów R. Ronigera, A. Ablasser i W. Hemetsberger, mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2002 r., D (2002) 330472, dotyczącej wniosku o udzielenie dostępu do akt administracyjnych sprawy COMP/36.571/D-1, Banki austriackie — „klub Lombard”, Sąd Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym), w składzie: B. Vesterdorf, prezes, M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro i I. Labucka, sędziowie, sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 13 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Stwierdza się nieważność decyzji D (2002) 330472 w sprawie wniosku o udzielenie dostępu do akt administracyjnych sprawy COMP/36.571/D-1, Banki austriackie — „klub Lombard”.

2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-28/03, Holcim (Deutschland) AG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Art. 85 Traktatu WE (obecnie art. 81 WE) — Wykonanie wyroku Sądu — Zwrot kosztów gwarancji bankowej — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty)

(2005/C 155/28)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T- 28/03, Holcim (Deutschland) AG, dawniej Alsen AG, z siedzibą w Hamburgu (Niemcy), początkowo reprezentowanej przez adwokatów F. Wiemer oraz K. Moosecker, a następnie przez adwokatów F. Wiemer, P. Niggemann oraz B. Menkhous, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez R. Lyala oraz W. Möllsa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, mającej za przedmiot skargę o odszkodowanie, w której skarżąca domaga się zwrotu kosztów gwarancji bankowych poniesionych przez nią w następstwie nałożenia przez Komisję grzywny na mocy decyzji 94/815/WE z dnia 30 listopada 1994 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 85 Traktatu WE (sprawa IV/33.126 i 33.322 Cement) (Dz.U. L 343, str. 1), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu z dnia 15 marca 2000 r. w sprawach połączonych T 25/95, T 26/95, od T 30/95 do T 32/95, od T 34/95 do T 39/95, od T 42/95 do T 46/95, T 48/95, od T 50/95 do T 65/95, od T 68/95 do T 71/95, T 87/95, T 88/95, od T 103/95 do T 104/95 Cementeries CBR i in. przeciwko Komisji, zwanym „wyrokiem w sprawie Cement” (Rec. str. II 491), Sąd Pierwszej Instancji (trzecia izba), w składzie: J. Azizi, prezes, M. Jaeger i F. Dehousse, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 21 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Skarga, w części, w której opiera się na art. 233 WE, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2 Wniosek ewentualny o potraktowanie skargi, w części, w której opiera się na art. 233 WE, jako skargi o stwierdzenie nieważności lub skargi na bezczynność, zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.